

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

judcători – Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Toma Nadejda, Moraru Petru,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Oltu Vadim în numele inculpaților Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir și de către avocatul Vieru Vadim în numele părții vătămate Bogdan Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe

Voloșin Andrei Gheorghi, născut la 16 noiembrie 1972, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Sarmisegetusa, nr. 35/2, ap. 85;

Guțan Vadim Tudor, născut la 01 februarie 1986, originar din r-l Ocnița s. Rediul Mare, cu viza de reședință în r-nul Ocnița, s. Grinăuți-Raia, domiciliat în mun. Chișinău, str. Ceucari nr. 2/8, ap. 29;

Șveț Vladimir Grigore, născut la 06 septembrie 1986, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Bernardazzi, nr. 3.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 13.03.2014 - 30.12.2014 (prima instanță);
2. 29.01.2015 - 01.12.2015 (instanța de apel);
3. 03.06.2016 - 04.10.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Militare din 30 decembrie 2014, Voloșin Andrei Gheorghi, Guțan Vadim Tudor și Șveț Vladimir Grigore au fost achitați de sub învinuirea adusă în baza art. 166¹ alin. (4) lit. c), d) Cod penal, pe motiv că faptele inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că prin rechizitoriu, inculpații Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir au fost învinuiți precum că la 12 august 2013, deținând funcții în Penitenciarului nr. 13 Chișinău, avînd grade speciale,

și avînd calitatea de persoană publică, investită cu drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, au încălcat grav prevederile art. 3 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950; art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994; art. 2 alin. (1) lit. a), art. 20, alin. (2) lit. a) al Legii nr. 1036 din 17 decembrie 1996 „Cu privire la sistemul penitenciar”, pct. 6) al Statutului executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărîrea Parlamentului nr. 923 din 20 decembrie 1994, p. 46) alin. 1, 4 al Regulamentului cu privire la satisfacerea serviciului de către efectivul de trupă și corpul de comandă din sistemul penitenciar al Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 950 din 14 octombrie 1997, p. 1), p. 2) alin. (2) al Statutului disciplinar al colaboratorilor sistemului penitenciar, Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 308 din 19 martie 1998, care îi obligau să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei, demnității a cetățenilor; să nu supună pe nimeni la torturi; să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să respecte cu strictețe legislația, ordinele șefilor, să fie cinstiți, să întărească ordinea de drept în locurile de reclusiune, combinînd exigența înaltă cu atitudinea binevoitoare față de fiecare condamnat, să nu intre în careva relații nelegate de interesele de serviciu, cu condamnații, să respecte normele eticii profesionale, să aibă o atitudine umană față de condamnați și deținuți, să nu le atingă demnitatea personală, să servească ca exemplu în respectarea ordinii publice, normelor morale și de comportare exemplară, să nu aplice fără temei mijloacele speciale - însă contrar acestor obligații, Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir au săvârșit acte de tortură în următoarele împrejurări:

La 12 august 2013, în intervalul de timp între orele 10.50 - 11.15, Voloșin Andrei, fiind însoțit de colegii de serviciu Guțan Vadim și Șveț Vladimir, aflîndu-se în incinta Penitenciarului 13 Chișinău, situat în mun. Chișinău, str. Bernardazzi 3, urmărind scopul de a-l pedepsi pe deținutul Bogdan Alexandru pentru pretinsele acte de nesupunere a cerințelor legale și a-i cauza intenționat durere, suferințe fizice și psihice, i-au aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii, picioarele și bastoanele din cauciuc în diferite părți ale corpului.

Astfel, în timpul aflării la postul nr. 1 a Penitenciarului 13 Chișinău, Voloșin Andrei i-a aplicat deținutului Bogdan Alexandru circa 5 lovituri cu bastonul din cauciuc pe spate și în regiunea capului, 2-3 lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului. Guțan Vadim și Șveț Vladimir, aderînd la acțiunile lui Voloșin Andrei, Șveț Vladimir i-a aplicat deținutului Bogdan Alexandru 3-4 lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, la rîndul său Guțan Vadim i-a aplicat deținutului Bogdan Alexandru 5-6 lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului.

Continuînd acțiunile sale criminale, Voloșin Andrei, fiind însoțit de colegii de serviciu Guțan Vadim și Șveț Vladimir, în timp ce se aflau în coridorul din apropierea secției de primire-predare a deținuților a Penitenciarului 13 Chișinău, fără careva

necesitate, în scop de a-l intimida și pedepsi pentru pretinsele acte de nesupunere, l-au doborât pe deținutul Bogdan Alexandru la podea, după care i-au aplicat circa 20 de lovituri cu bastonul din cauciuc în regiunea feselor, spate și picioare.

În rezultatul acțiunilor de tortură a lui Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir, părții vătămate Bogdan Alexandru i-au fost cauzate suferințe psihice, dureri fizice puternice și leziuni corporale sub formă de: echimoze pe față, buza inferioară, obrazul drept, echimoză cu excoriație pe umărul drept, echimoze pe fața posterioară a cutiei toracice, excoriații pe cotul drept, excoriații pe genunchi bilateral, gamba stângă, excoriații pe fața dorsală a piciorului propriu zis pe stânga, echimoză pe umărul drept cu trecere pe cutia toracică, echimoze pe cutia toracică median și hemitoracele stâng, hemitoracele drept cu trecere în regiunea lombară, echimoze pe brațul stâng și antebrațul stâng, echimoze multiple în regiunea lombară bilaterală și la nivelul feselor bilateral, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Potrivit actului de învinuire, prin acțiunile lor intenționate Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir, au săvârșit tortura, adică orice faptă intenționată prin care se provoacă unei persoane o durere sau suferință fizică sau psihică puternică cu scopul de a o pedepsi pentru un act pe care această persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a exercita presiune asupra ei sau din orice alt motiv, atunci când o asemenea durere sau suferință este provocată de către o persoană publică, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin folosirea instrumentelor speciale, adică infracțiunea prevăzută de art. 166¹ alin. (4) lit. c) și d) Cod penal.

Prima instanță i-a achitat pe toți trei inculpați din motive că în actul de învinuire nu este o descriere clară a circumstanțelor de fapt despre natura acuzației și din lipsa probelor clare asupra acuzației aduse.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către :

3.1. - procurorul în Procuratura militară Chișinău, Bazatin Ion, prin care a solicitat casarea hotărârii atacate și rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ***Voloșin Andrei Gheorghii*** să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (4) lit. c) și d) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 10 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de natura celeia de care s-a folosit la comiterea crimei pe un termen de 11 ani, în conformitate cu prevederile art. 66 Cod penal a retrage inculpatului Voloșin Andrei Gheorghii gradul special - locotenent-colonel de justiție; ***Guțan Vadim Tudor*** să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (4) lit. c) și d) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 9 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de natura celeia de care s-au folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 10 ani; în conformitate cu prevederile art. 66 Cod penal a retrage inculpatului Guțan Vadim Tudor gradul special - căpitan de justiție; ***Șveț Vladimir Grigore*** să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (4) lit. c) și d) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen

de 9 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de natura celeia de care s-au folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 10 ani; în conformitate cu prevederile art. 66 Cod penal să-i fie retras inculpatului Șveț Vladimir Grigore gradul special - locotenent - major de justiție;

3.2. - partea vătămată Bogdan Alexandru, prin care a solicitat casarea sentinței privind achitarea inculpaților Voloșin Andrei, Guțan Vadim, Șveț Vladimir, din motivul că sentința este ilegală, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanța, prin care Voloșin Andrei Gheorghe să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de prevederile art. 166¹ al. (4) lit. c) și d) Cod penal, prin care să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de natura celeia de care s-a folosit în comiterea infracțiunii pe un termen de 11 ani; în conformitate cu art. 66, să-i fie retras lui Voloșin Andrei gradul special- locotenent colonel de justiție; Guțan Vadim Tudor să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de prevederile art. 166¹ al. (4) lit. c) și d) Cod penal, prin care să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de natura celeia de care s-a folosit în comiterea infracțiunii pe un termen de 11 ani; în conformitate cu art. 66, să-i fie retras lui Guțan Vadim gradul special- căpitan de justiție; Șveț Vladimir Grigore să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de prevederile art. 166¹ al. (4) lit. c) și d) Cod penal, prin care să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de natura celeia de care s-a folosit în comiterea infracțiunii pe un termen de 11 ani; în conformitate cu art. 66 Cod penal, să-i fie retras lui Șveț Vladimir gradul special - locotenent-major de justiție.

În motivarea apelului declarat, partea vătămată a indicat că nu este de acord cu sentința de achitare, o consideră ilegală și neîntemeiată, fapt de rezultă cert din totalitatea probelor prezentate în instanță de către partea acuzării. Consideră că a fost demonstrată cu certitudine comiterea acțiunilor de tortură prin declarațiile sale și a martorilor Musteață Nicolae, Cojocar Ion, Gheorghită Eugeniu, Bîrcă Lilia, Bîrcă Alexandru, expertului medic-legist Buga Marin, iar declarațiile inculpaților și a martorilor apărării urmează a fi apreciate critic.

De asemenea, nu este de acord cu prima instanță, care a exclus unele probe ca fiind ilegale, deși acestea au fost administrate în conformitate cu legislația în vigoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, apelurile declarate de procurorul în Procuratura militară Chișinău, Bazatin Ion și partea vătămată Bogdan Alexandru au fost admise, casată sentința, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează.

Voloșin Andrei Gheorghe a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal și în baza acestei legi i s-a stabilit

pedeapsa în formă de 4 (patru) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe o perioadă de 5 (cinci) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Guțan Vadim Tudor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal și în baza acestei legi i s-a stabilit pedeapsa în formă de 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe o perioadă de 5 (cinci) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Șveț Vladimir Grigore a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal și în baza acestei legi i s-a stabilit pedeapsa în formă de 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe o perioadă de 5 (cinci) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, instanța de apel a constatat că în ședința de judecată s-a demonstrat cu certitudine că la 12 august 2013 Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir, deținând funcții în Penitenciarului nr. 13 Chișinău, având grade speciale, și având calitatea de persoană publică, investită cu drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, au încălcat grav prevederile art. 3 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950; art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii, adoptată la 29 iulie 1994; art. 2 alin. (1) lit. a), art. 20, alin. (2) lit. a) al Legii nr. 1036 din 17 decembrie 1996 „Cu privire la sistemul penitenciar”, p. 6) al Statutului executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărîrea Parlamentului nr. 923 din 20 decembrie 1994, p. 46) alin. 1, 4 al Regulamentului cu privire la satisfacerea serviciului de către efectivul de trupă și corpul de comandă din sistemul penitenciar al Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 950 din 14 octombrie 1997, p. 1), p. 2) alin. (2) al Statutului disciplinar al colaboratorilor sistemului penitenciar, Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 308 din 19 martie 1998, care îl obligau să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei, demnității cetățenilor; să nu supună pe nimeni la torturi; să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să respecte cu strictețe legislația, ordinele șefilor, să fie cinstiți, să întărească ordinea de drept în locurile de reclusiune, combinând exigența înaltă cu atitudinea binevoitoare față de fiecare condamnat, să nu intre în careva relații nelegate de interesele de serviciu, cu condamnații, să respecte normele eticii profesionale, să aibă o atitudine umană față de condamnați și deținuți, să nu le atingă demnitatea personală, să servească ca exemplu în respectarea ordinii publice, normelor morale - de comportare exemplară, să nu aplice fără temei mijloacele speciale - însă contrar acestor obligații, **Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir** au săvârșit rele tratamente inumane și degradante în următoarele împrejurări:

La 12 august 2013, în intervalul de timp între orele 10.50 - 11.15, Voloșin Andrei fiind însoțit de colegii de serviciu Guțan Vadim și Șveț Vladimir, aflându-se în incinta Penitenciarului 13 Chișinău, situat în mun. Chișinău, str. Bernardazzi 3, urmărind scopul de a-l pedepsi pe deținutul Bogdan Alexandru pentru pretinsele acte de nesupunere a cerințelor legale și a-i cauza intenționat durere, suferințe fizice și psihice, i-au aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii, picioarele și bastoanele din cauciuc în diferite părți ale corpului.

Astfel, în timpul aflării la postul nr. 1 a Penitenciarului 13 Chișinău, Voloșin Andrei i-a aplicat deținutului Bogdan Alexandru circa 5 lovituri cu bastonul din cauciuc pe spate și în regiunea capului, 2-3 lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului. Guțan Vadim și Șveț Vladimir, aderând la acțiunile lui Voloșin Andrei, Șveț Vladimir i-a aplicat deținutului Bogdan Alexandru 3-4 lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, la rîndul său Guțan Vadim i-a aplicat deținutului Bogdan Alexandru 5-6 lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului.

Continuînd acțiunile sale criminale, Voloșin Andrei, fiind însoțit de colegii de serviciu Guțan Vadim și Șveț Vladimir, în timp ce se aflau în coridorul din apropierea secției de primire-predare a deținuților a Penitenciarului 13 Chișinău, fără careva necesitate, în scop de a-l intimida și pedepsi pentru pretinsele acte de nesupunere, l-au doborât pe deținutul Bogdan Alexandru la podea, după care i-au aplicat mai multe lovituri cu bastonul din cauciuc în regiunea feselor, spate și picioare.

În rezultatul acțiunilor ilegale ale lui Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir, părții vătămate Bogdan Alexandru i-au fost cauzate dureri fizice și suferințe fizice și psihice, și leziuni corporale sub formă de: echimoze pe față, buza inferioară, obrazul drept, echimoză cu excoriație pe umărul drept, echimoze pe fața posterioară a cutiei toracice, excoriații pe cotul drept, excoriații pe genunchi bilateral, gamba stângă, excoriații pe fața dorsală a piciorului propriu zis pe stânga, echimoză pe umărul drept cu trecere pe cutia toracică, echimoze pe cutia toracică median și hemitoracele stâng, hemitoracele drept cu trecere în regiunea lombară, echimoze pe brațul stâng și antebrațul stâng, echimoze multiple în regiunea lombară bilaterală și la nivelul feselor bilateral, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate, care reprezintă tratament inuman și degradant.

Astfel, prin acțiunile lor, Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir au comis infracțiunea prevăzută de art. 166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal - *cauzarea intenționată a durerilor, a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, de către persoane publice săvârșite de mai multe persoane, cu folosirea instrumentelor speciale.*

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, situația de fapt reținută de instanța de fond nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, instanța de fond ajungînd eronat la concluzia că în ședința de judecată nu au fost prezentate probe și nu s-a dovedit vina lui Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț

Vladimir în comiterea infracțiunii, achitându-i pe motivul că faptele inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 166¹ Cod penal.

Instanța de apel a considerat că acuzatorul de stat a prezentat în ședința de judecată suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile care demonstrează vinovăția inculpaților Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de **art. 166¹ al. (2) lit. c), d) Cod penal - cauzarea intenționată a durerilor, a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, de către persoane publice săvârșite de mai multe persoane, cu folosirea instrumentelor speciale.**

Instanța de apel a ajuns la ferma convingere că prima instanță a constatat greșit că în acțiunile inculpaților nu se atestă elementele infracțiunii prevăzute de art. 166/1 Cod penal și că inculpații urmează a fi achitați.

Instanța de apel a considerat că prima instanță a încălcat prevederile art. 101 alin. (1), 384 alin. (3), 385 alin. (1) pct. 1-4, 394 alin. (1) pct. 1, 2, 4, 5 Cod de procedură penală, conform cărora sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, în cazul când o parte a acuzației este considerată neîntemeiată - temeiurile pentru aceasta, motivele pentru modificarea învinuirii dacă la judecată s- a efectuat așa ceva.

În ședința instanței de apel, conform prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, la cererea procurorului, au fost audiați suplimentar inculpații Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir, partea vătămată Bogdan Alexandru, martorii Musteață Nicolae, Bragoi Tudor, au fost cercetate prin citire și verificare probele scrise examinate în ședința de judecată de către instanța de fond.

Instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor din materialele dosarului și probelor cercetate suplimentar, prezentate instanței de apel, precum și verificând probele examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința instanței de apel, cercetate suplimentar în ședința de judecată în apel: declarațiile părții vătămate Bogdan Alexandru, martorilor Musteață Nicolae și Bragoi Tudor, probelor scrise din dosarul penal, a considerat că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal se dovedește conform probatoriului invocat de partea acuzării și cercetat în procesul de judecată.

Instanța de apel a considerat că vinovăția inculpaților Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal a fost demonstrată pe deplin prin ansamblul de probe pertinente și concludente, utile și veridice prezentate de către acuzarea de stat și anume prin : declarațiile părții vătămate Bogdan Alexandru, date în ședința instanței de apel, declarațiile martorului Musteață Nicolae, date în instanța de apel, declarațiile martorului Bragoi Tudor, date în instanța de apel.

La fel, instanța de apel a constatat că în acțiunile inculpaților Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir sunt întrunite toate elementele infracțiunii de tratament inuman și degradant, fapt confirmat cu certitudine prin probele analizate anterior, iar aprecierea instanței de fond precum că leziunile corporale nu au fost grave pentru partea vătămată, precum că aplicarea forței a fost proporțională cu pericolul prezentat de persoana deținută nu își găsește suport de fapt în materialele cauzei penale, motiv pentru care instanța de apel i-a recunoscut vinovați pe Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Voloșin Andrei, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78-79 Cod penal, și de gravitatea infracțiunii săvârșite – inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor grave, de importanța valorilor sociale lezate și anume cauzarea intenționată a vătămarilor corporale, de personalitatea inculpatului care este fără antecedente penale, căsătorit, are 4 copii minori la întreținere, deține gradul de maior de justiție, de circumstanțele atenuante - nu au fost stabilite, de circumstanțele agravante – nu au fost stabilite.

Procurorul a indicat ca circumstanță agravantă inculpaților – săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participatie. Instanța de apel nu a reținut ca circumstanță agravantă inculpaților – săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participatie deoarece inculpații sunt învinuiți în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166/1 al. 2 lit. (c și d) Cod penal cu agravanta comisă de mai multe persoane, și în cazul în care circumstanța agravantă din art. 77 al. (1), lit. c) Cod penal este indicată în dispoziția articolului părții speciale din Codul penal în calitate de calificativ al infracțiunii, ea nu poate fi luată în considerație suplimentar în calitate de agravantă la stabilirea pedepsei pentru această infracțiune.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Guțan Vadim, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78-79 Cod penal, și de gravitatea infracțiunii săvârșite – inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor grave, de importanța valorilor sociale lezate și anume cauzarea intenționată a vătămarilor corporale, de personalitatea inculpatului care este fără antecedente penale, căsătorit, deține gradul de locotenent major de justiție, de circumstanțe atenuante - nu au fost stabilite, de circumstanțe agravante – nu au fost stabilite.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Șveț Vladimir, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78-79 Cod penal, și de gravitatea infracțiunii săvârșite – inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor grave, de importanța valorilor sociale lezate și anume cauzarea intenționată a vătămarilor corporale, de personalitatea inculpatului care este fără antecedente penale, căsătorit, deține gradul de locotenent justiție, de circumstanțe atenuante - nu au fost stabilite, de circumstanțe agravante – nu au fost stabilite.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. - avocatul Oltu Vadim în numele inculpaților Voloșin Andrei, Guțan Vadim, Șveț Vladimir, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei atacate, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele motive :

- hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Astfel, inculpații au fost condamnați după o sentință de achitare, soluție bazată exclusiv pe lucrările primei instanțe, viciu fundamental în sensul violării art. 6 & 1 din Convenție, soluția instanței de apel nefiind motivată;

- recurentul menționează, că în speță, modul în care mijloacele de proba au fost obținute, s-a desfășurat prin procedee probatorii contrare Codului de procedură penală și jurisprudenței CEDO, astfel, procesul penal în privința inculpaților Voloșin Andrei, Guțan Vadim, Șveț Vladimir în ansamblul său, în sensul art.6 al Convenției nu a fost echitabil;

- instanța de apel, a refuzat în mod clasic, prin tăcere să se pronunțe asupra motivelor esențiale invocate de partea apărării, precum și cele constatate în sentință, astfel adoptînd o decizie nemotivată ceea ce constituie la fel, un viciu fundamental, fiind contrară unui proces echitabil în sensul art.6 CEDO;

- în speță, prima instanță a constatat în sentința de achitare că, declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării, care figurau în dosar nu erau suficienți pentru a stabili vinovăția inculpaților Voloșin Andrei, Guțan Vadim, Șveț Vladimir;

- din declarațiile psihologului penitenciarului, raportul de expertiză psihiatrico-psihologică și materialele prezentate de penitenciar reiese, că partea vătămată Bogdan A. împreună cu deținutul Ceban M. sînt niște persoane mereu în conflict cu legea, cu lucrătorii penitenciarului, cu alți deținuți și au un comportament neadecvat;

- instanța de apel însă nu a combătut aceste concluzii decisive și bine argumentate a instanței de fond și care sînt descrise în sentința de achitare, ci doar s-a limitat la unele constatări generale, prin formulări succinte, abstracte și stereotipe, omițînd să precizeze modul în care criteriile în cauză se aplică fiecărei dintre persoanele vizate;

- în atare circumstanțe, partea apărării menționează că, sub aspect procedural o astfel de abordare a problemei de drept în cauza dată nu poate fi susținută pe motiv, că

de fapt la unele argumente invocate de partea apărării în apel, acestea fiind analizate de instanța de fond, nu s-a dat un răspuns argumentat, fiind expus prin fraze de ordin general, iar alte motive au fost ignorate în totalitate nefiind redată în textul deciziei;

- în așa ordine de idei se face evident, că instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, a susținut poziția greșită a apelanților în ce privește aprecierea probelor în raport cu încadrarea juridică a faptei, acceptând niște concluzii de ordin general, fără a le da o apreciere prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii greșite nemotivate;

- în cadrul examinării apelurilor declarate instanța de apel nu a înlăturat contradicțiile dintre declarațiile părții vătămate făcute în cadrul urmăririi penale și cele făcute în cadrul examinării narcologice și psihiatrice, după cum nu a înlăturat nici contradicțiile acestor declarații cu concluziile din rapoartele de expertiză narcologică și psihiatrică. La fel instanța de apel nu a făcut o analiză înregistrărilor efectuate de inculpați cu camerele video (f.d. 116, vol.I), conform cărora au fost fixate atacurile în adresa condamnaților;

- instanța de apel formal și ilegal a admis în calitate de probă de bază discul ridicat pe data de 04.10.2013 de la Șeful Secției DTMP a Penitenciarului 13 - Bragoi Tudor, pe care ar fi înregistrată înregistrarea video de la camerele de supraveghere video nr. 1, 2 și 4 pentru intervalele de timp : 12.08.2013 ora 10.00 și 12.08.2013 ora 18.00, fără a contrargumenta motivat soluția primei instanțe privind neadmisibilitatea acestei probe;

- astfel spus, instanța de apel, pentru a înlocui achitarea cu condamnarea, nu dispunea de nici o informație nouă și s-a bazat exclusiv pe materialele din dosar cercetate în prima instanță, în principal pe cele respinse de prima instanță, dar le-a denaturat esența, deoarece acestea îi dezvinovățesc pe inculpați. La fel, instanța de apel s-a bazat pe aceleași declarații ale martorilor audiați în prima instanță, care nu erau suficiente și convingătoare, or în ședința instanței de apel martorii n-au furnizat careva informații noi și, respectiv instanțele de apel și recurs n-au respins constatările din sentința de achitare;

- după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului;

- în speța dată procurorul își susține acuzarea în apelul invocat pe baza martorilor acuzării: Bragoi Tudor, Musteață Nicolae, Gheorgiță Eugeniu, Cojocarul Ion, Graur Gheorghe, Bîrcă Alexandru, Bîrcă Lilia, expertul Buga Marin, însă conform procesului verbal a ședinței de judecată în procedură de apel din toți martorii acuzării au fost audiați doar doi și anume Bragoi Tudor și Musteață Nicolae (f.d.40, v.4), ceilalți martori ai acuzării nefiind citați în instanța de apel, aceștia nefiind audiați nemijlocit;

- recurentul mai menționează că celelalte declarații și probe materiale în acuzare examinate în prima instanță, urmează în mod obligatoriu să fie verificate prin citirea lor

în ședința de judecată a instanței de apel de către procuror. Totodată conform procesului-verbal al ședinței de judecată în procedură de apel din 06.10.2015, 06.11.2015 (f.d. 46-57, v.4) și înregistrărilor audio prin intermediul sistemului de fixare tehnică a procesului judiciar „SRS Femida” se constată faptul, că toate probele acuzării doar au fost numite fără a fi citite, instanța de apel încălcând principiul nemijlocirii, constatând fapta infracțională abstract, încălcând astfel art. 6 din Convenție.

- au fost încălcate următoarele principii fundamentale ale procesului judiciar în prezenta cauză, cu toate că legea internă obligă instanțele de judecată să le respecte : „egalitatea armelor”, „contradictorialitatea” (în special în administrarea probelor), „motivarea deciziilor”;

- prin urmare, încălcările normelor procesual-penale, comise de instanța de apel, lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 CEDO și constituie un viciu fundamental care a afectat soluția instanței de apel.

5.2. - avocatul Vieru Vadim în numele părții vătămate Bogdan Alexandru, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12), 16) Cod de procedură penală, a solicitat **prioritar** casarea parțială a deciziei atacate, în partea ce ține de recalificarea faptei cu rejudecarea cauzei de către instanța de recurs în temeiul art.436 Cod de procedură penală, sub aspectul recalificării greșite a acțiunilor de către instanța de apel din art. 166¹ alin. (4) în prevederile art. 166¹ alin. (2) cu stabilirea pedepsei în cuantumul solicitat de acuzatorul de stat; **și alternativ** - casarea parțială a deciziei atacate, în ceia ce ține de recalificarea acțiunilor, cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele motive :

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; inculpații au comis fapta din învinuirea înaintată încadrată conform prevederilor art. 166¹ alin. (4) lit. c) și d) Cod penal;

- instanța de apel a considerat că acțiunile infracționale comise asupra părții vătămate de către inculpați, nu pot fi încadrate ca tortură, deoarece față de partea vătămată nu ar fi fost cauzate dureri sau suferințe puternice, de către Voloșin A., Guțan V. și Șveț, la 12 august 2014, care au comis infracțiunea de tortură în privința părții vătămate, cu scopul de al pedepsi, prin cauzarea intenționată a durerilor și suferințelor fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, infracțiune care a fost săvârșită de 2 sau de mai multe persoane și săvârșită cu folosirea armei, instrumentelor speciale sau a altor obiecte adaptate acestui scop. Acțiunile de aplicare a forței fizice de către colaboratori nu au fost executate într-un cadru legal, conform standardelor internaționale, dar au fost aplicate haotic, cu intenție vădită de a pedepsi partea vătămată, în contextul în care acesta solicita unele explicații de la colaboratori, în limitele cadrului legal, contrar argumentelor părții apărării, care invocă diferite fapte care nu au avut loc și care considerăm că au fost invocate cu scopul de a duce în eroare instanța de judecată;

- pe lângă acțiunile de tortură și presiune psihică, expertul a mai constatat următoarele leziuni corporale sub formă de: echimoze pe față, buza inferioară, obrazul

drept, echimoză cu excoriație pe umărul drept, echimoze pe fața posterioară a cutiei toracice, excoriații pe cotul drept, excoriații pe genunchi bilateral, gamba stângă, excoriații pe fața dorsală a piciorului propriu zis pe stânga, echimoză pe umărul drept cu trecere pe cutia toracică, echimoze pe cutia toracică median și hemitoracele stâng, hemitoracele drept cu trecere în regiunea lombară, echimoze pe brațul stîng și antebrațul stîng, echimoze multiple în regiunea lombară bilaterală și la nivelul feselor bilateral;

- poziția apărării, potrivit căreia partea vătămată era agresivă a fost combătută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 1 decembrie 2015. Probele anexate la materialele dosarului și care au fost cercetate în ședința de judecată dovedesc faptul că după o perioadă de circa 5 minute de discuții, la solicitarea colaboratorilor partea vătămată s-a deplasat benevol, fără a opune rezistență și fără a chema la nesupunere în masă, fapt dovedit de imaginile video atașate la materialele dosarului, spre postul nr. 1 din turnul Penitenciarului nr.13;

- mai mult ca atât, partea vătămată nu a fost preîntâmpinată în nici un fel despre faptul că în privința sa vor fi aplicate mijloace speciale și forța fizică. În ședința de judecată, acesta a declarat că forța fizică și mijloacele speciale au fost aplicate cu scopul evident de al pedepsi. Declarațiile părții vătămate sunt confirmate de probele video atașate la materialele dosarului, care au fost cercetate în ședința de judecată;

- faptul că partea vătămată striga ca rezultat al loviturilor aplicate, faptul că acesta nu chema la nesupunere în masă și se supunea cerințelor colaboratorilor, avea leziuni pe diferite părți ale corpului și solicita ca să fie efectuată expertiza medico-legală în privința acestuia, precum și solicita ca să fie chemat procurorul, a fost confirmat de deținuta Bîrcă Lilia în prima instanță;

- partea vătămată a declarat în ședința de judecată că a fost agitat în ziua de 12 august 2013, din motivul că a fost maltratat și nu a fost dus la o examinare medico-legală, la fel din considerentul că a fost amenințat că-și vor bate joc de dînsul și va fi plasat într-o celulă în care sunt plasați deținuții homosexuali;

- declarațiile colaboratorilor și a unor martori care se subordonau pe linie de serviciu, colaboratorului Voloșin Andrei, precum că partea vătămată era în stare de ebrietate urmează să fie tratate critic de instanța de judecată, ținând cont de faptul că colaboratorii și administrația Penitenciarului nr. 13 puteau efectua o astfel de expertiză, mai ales că aceasta era solicitată și de către partea vătămată. Mai mult ca atât, din imaginile video și comportamentul părții vătămate, modul de coordonare a mișcărilor fizice, nu rezultă că acesta ar fi fost în stare de ebrietate, or acest lucru nu a fost constatat în acea zi;

- recurentul consideră că instanța de apel nu a ținut cont și de declarațiile părții vătămate, potrivit cărora, în zilele care au urmat, a încercat să fie convins de către colaboratori prin intermediul deținuților și prin discuții directe cu Guțan Vadim, de faptul ca să nu depună plângeri în legătură cu acțiunile care au avut loc, fapt confirmat de deținutul Bîrcă A., cu care a fost plasat în celulă și care a făcut declarații în prima instanță;

- faptul aplicării acțiunilor de tortură a fost confirmat și de martorii audiați în cadrul procesului. Martorul Musteață Nicolae fiind audiat în cadrul urmăririi penale și a instanței de apel a comunicat că, la 12 august 2013 se deținea în celula 05 sectorul 3 a Penitenciarului nr. 13 Chisinau, împreună cu Bogdan A. și alte persoane. Conform declarațiilor acestuia, Bogdan A. de câteva ori a fost doborât la podea, colaboratorii aplicându-i lovituri cu picioarele și bastoanele din cauciuc. Peste circa 30-40 minute, fiind într-o boxă separată a auzit strigate de durere după voce recunoscându-l pe Bogdan A.;

- expertul judiciar medic-legist Buga Marin, fiind audiat în calitate de expert judiciar medic-legist, a concretizat circumstanțele în care ar putea fi formate leziunile corporale depistate la deținutul Bogdan A., dar și a descris în detaliu proveniența acestora;

- în afară de declarațiile persoanelor audiate, faptul aplicării de către inculpați a acțiunilor de tortură se dovedește prin: procesele verbale de examinare a imaginilor video din 12 august 2013, înregistrate și ulterior ridicate de la reprezentantul Penitenciarului nr. 13 Chișinău, în care se observa cine, cu ce și în care părți ale corpului aplica lovituri părții vătămate. Aici este necesar de atras atenție la comportamentul părții vătămate în aceste momente și anume că nu lovește pe nimeni, în unele secvențe chiar se afla la podea, nu opune rezistență, nu prezintă pericol, chiar dacă acesta este lovit;

- în speță, în conformitate cu probatoriul administrat în cauză, inclusiv având în vedere declarațiile inculpaților, s-a recunoscut că partea vătămată a fost maltrată pentru faptul că acesta a încercat să-și exercite drepturile în calitate de deținut, prin solicitarea procurorului, medicului etc;

- recurentul menționează că instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză;

- recurentul declară că instanța de apel a recalificat incorect acțiunile infracționale ale inculpaților. Recurentul afirmă că probele administrate în cauza penală probează suficient faptul că acesta de fapt a fost supus acțiunilor de tortură în sensul art. 3 al Convenției Europene a Drepturilor Omului și nu acțiunilor de tratamente inumane și degradante, în modalitatea în care a interpretat și apreciat probele instanța de apel. Curtea Europeană pentru drepturile Omului a statuat că atunci când unei persoane îi sunt cauzate leziuni corporale, în timpul detenției sau în timp ce se afla sub controlul poliției, orice asemenea leziune va crea o puternică prezumție că acea persoană a fost supusă maltratării;

- în speța dată, recurentul consideră că nivelul de gravitate a faptei constituie tortură, sub aspectul art. 3 și nu tratament degradant, așa cum a indicat instanța de apel. Având în vedere probatoriul administrat și jurisprudența CEDO, consideră că această eroare poate fi soluționată în prezenta cauză.

6. La recursurile ordinare declarate de către avocatul Oltu Vadim în numele inculpaților Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir și de către avocatul Vieru

Vadim în numele părții vătămate Bogdan Alexandru, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care a pledat pentru inadmisibilitatea recursurilor, din motiv că recurenții, potrivit art. 430 Cod de procedură penală sunt obligați să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept, de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărârii. Astfel, recurenții solicită reaprecierea probelor, considerînd că nu au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La fel, procurorul a menționat că din materialele cauzei rezultă că la examinarea cauzei în instanța de apel s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală și în baza probelor acumulate just s-a reținut starea de fapt și de drept, fiind încadrate acțiunile inculpaților în baza art. 166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

7. Judecînd argumentele recursurilor în raport cu actele cauzei, ținînd seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, cu menținerea deciziei atacate din următoarele motive.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri ordinare în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Drept temeiuri pentru recursurile declarate au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) și 16) Cod de procedură penală, adică cazurile cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvîrșite și s-a dat o încadrare juridică greșită sau norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție - temeiuri care nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor ordinare declarate.

7.1. Referitor la recursul depus de către avocatul Oltu Vadim în numele inculpaților Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir.

Drept temeiuri pentru recursul declarat au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, adică cazurile cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care

a afectat soluția instanței, și nu au fost întrunite elementele infracțiunii - temeuri care nu și-au găsit confirmarea la judecarea recursului ordinar declarat.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a stabilit cu certitudine toate circumstanțele de fapt și aspectele de drept, a tras concluzia corectă și a admis apelurile procurorului Bazatin Ion și al părții vătămate Bogdan Alexandru, fiind casată sentința contestată și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de : - 4 ani lui Voloșin Andrei, - 3 ani lui Guțan Vadim și - 3 ani lui Șveț Vladimir, fiecăruia cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe o perioadă de 5 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la motivele invocate de recurent precum că „*hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței ... modul în care mijloacele de probă au fost obținute, s-a desfășurat prin procedee probatorii contrare Codului de procedură penală și jurisprudenței CEDO, instanța de apel, a refuzat în mod clasic, prin tăcere să se pronunțe asupra motivelor esențiale invocate de partea apărării precum și cele constatate în sentință*”, Colegiul penal lărgit constată, că acestea sunt declarative, iar din materialele cauzei penale rezultă, că instanța de apel în decizia adoptată s-a expus asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul procurorului Bazatin Ion și partea vătămată Bogdan Alexandru și și-a motivat corect soluția adoptată. În acest sens, Colegiul penal lărgit reține, că instanța de apel întemeiat și just a reținut în calitate de mijloace de probe și probele expuse în decizia instanței de apel (f.d. 92-102, vol. IV), care au servit obiect de cercetare judecătorească atât în instanța de fond, cât și în cea de apel, fapt ce permite Colegiului penal lărgit de a concluziona temeinicia soluției judiciare privind vinovăția inculpaților Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir în comiterea „infracțiunii de cauzarea intenționată a durerilor, a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, de către persoane publice săvârșite de mai multe persoane, cu folosirea instrumentelor speciale”, acțiunile lor corect fiind recalificate de către instanța de apel din art.166¹ alin. (4) lit. c), d) în art.166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal. Or, baza probantă administrată în prezenta cauză, denotă caracterul infracțional al faptelor comise de către inculpați, iar nerecunoașterea de către ei a vinovăției nu este altceva decât o poziție de apărare manifestată prin încercarea evitării răspunderii și pedepsei penale pentru infracțiunea comisă.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că au fost audiați inculpații, partea vătămată și martorii decisivi și au fost respectate prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, care prevede că „Judecînd apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie

acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului”.

În același sens, Colegiul penal lărgit constată că din conținutul deciziei instanței de apel, este clar expus în baza căror probe aceasta își întemeiază concluzia privind vinovăția inculpaților Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiind indicate declarațiile inculpaților, părții vătămate și a 2 martori Bragoi Tudor și Musteață Nicolae (f. d. 23-37, vol. IV), totodată fiind verificate probele solicitate de procuror (f.d. 48-50, vol. IV). Fiind astfel respectate prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.

În acest context, se constată sub acest aspect că la judecarea apelurilor părții acuzării, instanța de apel a procedat în conformitate cu prevederile art. 6 CEDO, respectând dreptul la un proces echitabil și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat în cauze similare, că martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozitiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (hotărîrea CEDO Spînu împotriva României din 29 aprilie 2008, §60), fapt ce contrazice motivele invocate de recurent precum că *„instanța de apel, pentru a înlocui achitarea cu o condamnarea, nu dispunea de nici o informație nouă și s-a bazat exclusiv pe materialele din dosar cercetate în prima instanță, în principal pe cele respinse de prima instanță, dar le-a denaturat esența, deoarece acestea îi dezvinovățesc pe inculpați, după o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atît a inculpatului, cît și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului”*.

Totodată, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că instanța de apel a procedat la o nouă audiere atît a inculpaților, cît și a părții vătămate și a anumitor martori ai acuzării, conform practicii CEDO (hotărîrile CEDO Popovici împotriva Moldovei din 27 noiembrie 2007, §72 și Dănila împotriva României din 8 martie 2007, §62-63).

Referitor la motivul invocat de recurent precum că, *„sub aspect procedural o astfel de abordare a problemei de drept în cauza dată nu poate fi susținută pe motiv, că de fapt la unele argumente invocate de partea apărării în apel, acestea fiind analizate de instanța de fond, nu s-a dat un răspuns argumentat, fiind expus prin fraze de ordin general, iar alte motive au fost ignorate în totalitate nefiind redate în textul deciziei*, Colegiul penal lărgit menționează că este opinia neargumentată a recurentului și reiterează că instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor relevante expuse în apeluri, efectuînd o analiză profundă a sentinței, pe care corect a casat-o, pronunțînd corect o soluție de condamnare a inculpaților, stabilindu-le pedepse echitabile în limitele legii penale.

Cu privire la motivul invocat de recurent potrivit căruia *„instanța de apel formal și ilegal a admis în calitate de probă de bază discul ridicat pe data de 04.10.2013 de la Șeful Secției DTMPL a Penitenciarului 13 - Bragoi Tudor, pe care ar fi înregistrată*

înregistrarea video de la camerele de supraveghere video nr. 1, 2 și 4 pentru intervalele de timp : 12.08.2013 ora 10.00 și 12.08.2013 ora 18.00, fără a contrargumenta motivat soluția primei instanțe privind neadmisibilitatea acestei probe”, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că recurentul își manifestă dezacordul cu aprecierea acestei probe de către instanța de apel, iar aprecierea probelor nu este un temei de recurs conform art. 427 Cod de procedură penală, iar proba dată este acceptată ca confirmare a veridicității declarațiilor părții vătămate Bogdan Alexandru, ce nu contravine practicii CEDO (cauza Schenk vs Elveția din 12.07.1998).

Referitor la argumentul invocat de recurent precum că *„din declarațiile psihologului penitenciarului, raportul de expertiză psihiatrico-psihologică și materialele prezentate de penitenciar reiese, că partea vătămată Bogdan A. împreună cu deținutul Ceban M. sînt niște persoane mereu în conflict cu legea, cu lucrătorii penitenciarului, cu alți deținuți și au un comportament neadecvat”,* Colegiul penal lărgit menționează că inculpații au admis tratament inuman și degradant față de partea vătămată Bogdan Alexandru, aplicînd forța fizică neîntemeiat în scopul pedepsirii deținutului Bogdan Alexandru.

La fel, lecturînd recursul ordinar depus, autorul invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțelege acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel corect a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală și a supus verificării declarațiile inculpaților, a părții vătămate, a martorilor, și probele materiale scrise administrate, în urma la ce a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de apel referitor la vinovăția inculpaților, expusă în pct. 4.1. a deciziei, considerînd că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestora nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Probele indicate sînt amănunțit și detaliat descrise în decizia instanței de apel, care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă careva dubii (f.d. 92-102, vol. IV).

Prezența în acțiunile inculpaților atît a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cît și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel,

acumulate la faza urmăririi penale și examinate și verificate în cadrul ședințelor de judecată a instanței de apel.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de apel, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpaților Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale infracțiunii de cauzare intenționată a durerilor, a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, de către persoane publice, săvârșite de mai multe persoane, cu folosirea instrumentelor speciale.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazice argumentul adus de recurent că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală, în speța dată.

7.2. Referitor la recursul depus de către avocatul Vieru Vadim în numele părții vătămate Bogdan Alexandru.

Judecând recursul depus de avocatul Vieru Vadim, se invocă ca temeiuri de casare a hotărârilor judecătorești prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) și 16) Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Colegiul penal lărgit conchide că temeiurile date nu și-au găsit confirmarea în cauza dată, deoarece instanța de apel corect a încadrat juridic acțiunile comise de către inculpații Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir, reieșind din cumulul de probe examinat, în baza învinuirii înaintate de procuror.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal în prima instanță și instanța de apel au indicat la confirmarea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, sub aspectul că nu au fost cauzate dureri sau suferințe puternice.

Referitor la motivul invocat de recurent precum că „*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită* ” Colegiul penal lărgit menționează în acest sens că instanța de apel corect a menționat în decizia sa că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal a fost demonstrată cu certitudine, iar calificarea acțiunilor în baza art.166¹ alin. (4) lit. c), d) Cod penal nu este întemeiată pe probe în speța dată.

Din textul recursului declarat rezultă că prin majoritatea criticilor, recurentul își manifestă dezacordul cu recalificarea acțiunilor de către instanța de apel, însă Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel corect a calificat acțiunile inculpaților în baza probelor, astfel criticile respective nu pot fi acceptate din considerentul că acestea nu s-au confirmat.

Se mai invocă că, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei.

Totodată, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel și-a întemeiat corect soluția sa pe cumulul de probe administrat la urmărirea penală, cercetate în prima instanță și examinate și verificate în instanța de apel, probe ce au fost apreciate corect de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, iar instanța de recurs nu identifică nici un temei de a pune la îndoială veridicitatea acestei constatări. La fel, instanța de apel a respectat prevederile art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit căruia instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, și instanța de apel a apreciat probele în conformitate cu propria ei convingere formată în urma tuturor probelor administrate, respectând astfel cerințele art. 27 alin. (1) Cod de procedură penală.

Cu privire la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, invocat de recurent, Colegiul penal lărgit constată că recurentul nu a invocat concret careva hotărâre a Curții Supreme de Justiție dată anterior ce se referă la norma de drept aplicată în cauză, statuînd că temeiul este declarativ și neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelurile, a verificat legalitatea și temeinicia sentinței atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și celor cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungînd corect la concluzia că inculpații au comis infracțiunea prevăzută de art.166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

7.3. În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursurile ordinare declarate de către avocatul Oltu Vadim în numele inculpaților Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir și de către avocatul Vieru Vadim în numele părții vătămate

Bogdan Alexandru, urmează a fi respinse ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, cu menținerea deciziei atacate, deoarece temeiurile invocate de recurenți nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul Oltu Vadim în numele inculpaților Voloșin Andrei, Guțan Vadim și Șveț Vladimir și de către avocatul Vieru Vadim în numele părții vătămate Bogdan Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe **Voloșin Andrei Gheorghii, Guțan Vadim Tudor și Șveț Vladimir Grigore**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 noiembrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Toma Nadejda

Moraru Petru